

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ТЕОРІЇ УПРАВЛІННЯ

1. Аналіз середовища політики і стейкхолдерів.
2. Аналітичні процедури на етапах моніторингу і оцінювання політики.
3. Багаторівневність політики: наднаціональний, національний, регіональний і місцевий рівень, їх взаємодія.
4. Взаємодія влади, бізнесу і громадянського суспільства у формуванні й реалізації політики.
5. Види аналізу політики.
6. Державна політика і демократичне врядування.
7. Доказова політика.
8. Економічний, політичний і соціальний аналіз політики.
9. Зміст державної політики.
10. Інституціональна структура системи публічного управління та адміністрування.
11. Інструменти політики.
12. Мета, зміст та завдання управління.
13. Механізми політики.
14. Належне врядування: сервісна держава і місцеве самоврядування.
15. Національна безпека і безпекова політика.
16. Національні інтереси, конфлікти і міжнародна взаємодія у політиці.
17. Повноваження органів влади у формуванні і реалізації політики
18. Показники успішності реалізації політики.
19. Політика як процес: затрати, результати, впливи і наслідки.
20. Прозорість і відкритість (публічність) процесу політики.
21. Результативність, ефективність і економічність політики.
22. Рекомендації щодо державної політики: підготовка аналітичних документів і презентація результатів аналізу політики.
23. Ресурси політики.
24. Складові елементи та особливості соціального управління
25. Сфери і засади внутрішньої політики та їх характеристика.
26. Типологія політики: види, сфери, напрями.
27. Унормування процедур аналізу політики в Україні.
28. Участь громадськості у формуванні і реалізації політики.
29. Формулювання та порівняльний аналіз альтернативних варіантів політики.
30. Цикл вироблення політики - етапи формування і реалізації державної політики.
31. Цифрове врядування і політика.
32. Цілі і завдання політики.

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ

1. Адміністративний договір як інструмент публічного адміністрування.
2. Взаємодія Кабінету Міністрів України з центральними органами виконавчої влади.
3. Взаємодія міністерств з іншими центральними органами виконавчої влади (на прикладі МВС України).
4. Взаємодія органів місцевого самоврядування з іншими суб'єктами публічного адміністрування.
5. Види інструментів публічного адміністрування.
6. Державні агентства як суб'єкти публічного адміністрування.
7. Державні бюро як суб'єкти публічного адміністрування
8. Державні інспекції як суб'єкти публічного адміністрування.
9. Державні секретарі в системі виконавчої влади
10. Державні служби як суб'єкти публічного адміністрування.
11. Загальна характеристика Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року.
12. Зміст і правові основи публічного адміністрування у сфері внутрішніх справ.
13. Індивідуальний (адміністративний акт) як інструмент публічного адміністрування. Класифікація індивідуальних актів.
14. Класифікація підвідомчих Кабінету Міністрів органів виконавчої влади.
15. Міністерства як суб'єкти публічного адміністрування.
16. Місцева публічна адміністрація в умовах воєнного стану.
17. Нормативно-правовий акт як інструмент публічного адміністрування. Види та вимоги до нормативно-правових актів.
18. Оптимізація системи центральних органів виконавчої влади.
19. Організаційно-структурний підхід до розуміння публічної адміністрації.
20. Підстави для визнання нормативно-правового акта протиправним. Зв'язок протиправності з фактом недотримання формальних вимог під час підготовки та видання акта.
21. Політичні посади в системі виконавчої влади
22. Поняття та види адміністративних договорів.
23. Процедура ухвалення (видання) індивідуальних актів. Чинність індивідуального акта. Нікчемність індивідуального акта.
24. Публічне адміністрування в адміністративно-політичній сфері.
25. Публічне адміністрування в соціально-культурній сфері.
26. Публічне адміністрування в сфері національної безпеки.
27. Публічне адміністрування в сфері оборони.
28. Публічне адміністрування освітою та наукою.
29. Публічне адміністрування у сфері економіки.
30. Публічне адміністрування у сфері охорони здоров'я.
31. Публічне адміністрування у сфері фінансів.
32. Центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом як суб'єкти публічного адміністрування.